

Viitorul armurilor

Nicolae Prelipceanu

intilnirea cu o veche armura toamna
pe o strada fara prea multe lumini
in anul 1980 mi se

pare poate schimba totul in
raporturile dintre noi poate
calca o multime de lucruri in picioare

poate face din aceste lucruri
fixe niste mobiluri o armura
circulind noaptea pe bicicleta fara

lumini de pozitie fara zgomote
inutile fara umbrela cind ploua
cu o privire cocheta

daca fugi dupa ea n-o mai poti
ajunge oricum linistea se lasa
intre tine si ea cu repeziciune

n-ai sa poti sa-i mai spui nimic
nici sa strigi n-ai sa auzi nici
atit ce-ti mai spune

stai pe loc si priveste armura
pedaleaza atent in liniste si
singuratate fumeaza ginditoare

ca un om de astazi si inima
in pieptu-i se tot zbate

fumul tigarii ei te adoarme si
ramii nemiscat in picioare
cu tot cu-ale armurii arme si cu
viata-i viitoare